

**ĐẠI HỌC THÁI NGUYÊN
TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM**

NGUYỄN ĐỨC HIỀN

**ĐỀ TÀI NÔNG THÔN TRONG SÁNG TÁC
CỦA NHÀ VĂN NGUYỄN HỮU NHÀN**

LUẬN VĂN THẠC SĨ KHOA HỌC NGỮ VĂN

Thái Nguyên - Năm 2012

**ĐẠI HỌC THÁI NGUYÊN
TRƯỜNG ĐẠI HỌC SƯ PHẠM**

NGUYỄN ĐỨC HIỀN

**ĐỀ TÀI NÔNG THÔN
TRONG SÁNG TÁC CỦA NHÀ VĂN NGUYỄN HỮU NHÀN**

CHUYÊN NGÀNH: VĂN HỌC VIỆT NAM

MÃ SỐ: 60 22 34

LUẬN VĂN THẠC SĨ KHOA HỌC NGỮ VĂN

Người hướng dẫn khoa học: **PGS.TS PHAN TRỌNG THƯỜNG**

Thái Nguyên, Năm 2012

MỞ ĐẦU

1. Lí do chọn đề tài

1.1. Nông thôn - nông nghiệp - nông dân hiện đang được nhà nước dành nhiều sự quan tâm đặc biệt. Nhiều chính sách của Đảng và chính phủ nhằm thúc đẩy sự phát triển nông thôn đã ra đời. Đời sống vật chất cũng như tinh thần của người nông dân đang từng bước được nâng lên. Nhiều lễ hội văn hóa truyền thống ở nông thôn đang được khôi phục và bảo tồn. Bản thân Chủ tịch nước Trương Tấn Sang trong lễ khai xuân dâng hương đầu năm mới 2012 cũng đã xắn quần, xuống đồng cày ruộng trên cánh đồng Đọi Sơn (Hà Nam). Văn học là sự phản ánh, văn học quan tâm đến hiện thực xã hội, tất yếu đề cập đến nông thôn và nông dân. Bởi thế, từ xưa đến nay, nông nghiệp - nông thôn - nông dân luôn là đề tài lớn của văn học. Nó còn là cái nôi văn hoá dân tộc, nơi nuôi dưỡng, giữ gìn tất cả những cái đẹp nhất, hồn cốt nhất của dân tộc Việt Nam. Trân trọng văn hóa nông thôn chính là tiêu chí đã được các nhà văn coi trọng khi viết về mảng đề tài này. Vì lẽ đó nhiều năm qua, hai mảng đề tài làm nên thành tựu lớn nhất của văn học Việt Nam là mảng đề tài viết về chiến tranh và về nông thôn - nông nghiệp - nông dân. Mới đây, Bộ Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn phối hợp với Hội Nhà văn Việt Nam đã tổ chức trao thưởng cho các tác phẩm văn học nghệ thuật sáng tác về đề tài nông thôn. Về mục đích của việc trao thưởng và phát động sáng tác về đề tài xây dựng nông thôn mới, ông Cao Đức Phát – Bộ trưởng Bộ Nông nghiệp và Phát triển Nông thôn cho biết: *“Xây dựng nông thôn mới là chủ trương lớn của Chính phủ. Mục tiêu chính là nâng cao đời sống vật chất, tinh thần của người dân. Vì thế, bên cạnh việc xây dựng những dòng sông, cánh đồng, chuồng trại thì còn cần phải xây dựng đời sống văn hóa cho bà con nông dân. Chúng tôi muốn thông qua việc trao thưởng này để phát động một chặng đường sáng tác mới. Những sáng tác văn học nghệ thuật là món quà vô giá để động viên bà con nông dân, toàn xã hội tham gia vào xây dựng đời sống nông thôn mới”* [25].

1.2. Trong số những nhà văn được trao thưởng trong cuộc phát động sáng tác về đề tài xây dựng nông thôn mới lần này, bên cạnh các nhà văn như Ngô Ngọc

Bội, Ma Văn Kháng, Lê Lựu, Nguyễn Ngọc Tư, còn có một nhà văn quen thuộc của vùng quê trung du miền núi Bắc bộ đó là nhà văn Nguyễn Hữu Nhân. Ông được trao giải cho tập truyện ngắn chọn lọc viết về nông thôn trong thời kỳ đô thị hóa. Cùng với sự hiểu biết, tình yêu với vùng đất và con người, cộng với tài năng sáng tạo, nhà văn Nguyễn Hữu Nhân trong suốt quá trình sáng tác của mình chỉ chung thủy với một đề tài duy nhất : **Đề tài nông thôn**. Bạn đọc cả nước biết đến nhà văn Nguyễn Hữu Nhân với một lối viết không thể lẫn với bất cứ ai về làng quê, người quê. Nguyễn Hữu Nhân không đi vào những mặt trái của làng quê trong quá trình phát triển, hoặc phê phán chống tiêu cực,... mà bằng một cách thật tự nhiên, nhất quán, ông chuyên chú đi vào các tầng văn hoá của làng quê thời hiện đại. Qua những sáng tác của ông, ta thấy Nguyễn Hữu Nhân tập trung khai triển mấy chủ đề chính sau: *“Thứ nhất, ông phô diễn một cách thích thú các phong tục của các tộc người, hoặc của không gian địa - văn hóa bằng vốn liếng kiến thức dân tộc học, văn hóa học khá phong phú. Thứ hai, tôn vinh những giá trị tâm hồn và văn hóa đích thực của làng quê và người quê. Thứ ba, thể hiện sự tha hóa của văn hóa làng quê trước sự xâm lăng của đô thị, kinh tế thị trường”* [4, tr.9].

Nông thôn Việt Nam đang có những chuyển biến rõ rệt, đời sống văn chương mặc dù bộn bề với những mảng đề tài phong phú khác nhau của đời sống hiện thực song cũng đang từng ngày từng giờ bám sát vào những thay đổi của bộ mặt nông thôn thời đại mới. Trong không nhiều nhà văn mẫn mà với mảng đề tài này ta phải kể đến đóng góp có ý nghĩa lớn lao của nhà văn tài năng và tâm huyết Nguyễn Hữu Nhân. Vì lẽ đó, việc tìm hiểu đề tài nông thôn của cây bút này là một công việc có ý nghĩa thực tiễn cao, vừa phù hợp với chủ trương chung của Đảng của Chính phủ, vừa góp phần cổ vũ nhà văn tiếp tục cống hiến nhiều hơn nữa cho việc sáng tác về đề tài nông thôn và cũng là để bổ sung kịp thời cho công tác nghiên cứu, phê bình văn học hiện nay một phong cách sáng tác truyện mang đậm dấu ấn nông thôn trung du miền núi Bắc bộ.

1.3. Tuy nhiên, việc nghiên cứu, đánh giá một cách thấu đáo về những đóng góp cũng như sáng tạo độc đáo của nhà văn Nguyễn Hữu Nhân về đề tài nông thôn cho tới nay chưa có nhiều. Theo khảo sát bước đầu của chúng tôi, chưa có luận văn *Số hóa bởi Trung tâm Học liệu – Đại học Thái Nguyên* <http://www.lrc-tnu.edu.vn>

thạc sĩ nào nghiên cứu về sự nghiệp sáng tác cũng như những tác phẩm của Nguyễn Hữu Nhân. Hiện nay chỉ có một số bài báo, bài nghiên cứu, phê bình về tác giả, tác phẩm của Nguyễn Hữu Nhân của các nhà nghiên cứu có uy tín như PGS.TS Phan Trọng Thường, nhà lí luận phê bình Văn Giá, nhà báo Vũ Hà ... Từ những lí do cụ thể ở trên đã thôi thúc chúng tôi lựa chọn đề tài: “*Đề tài nông thôn trong sáng tác của nhà văn Nguyễn Hữu Nhân*”, nhằm tập trung vào làm sáng tỏ sự cảm nhận, phản ánh của nhà văn về cuộc sống của người nông dân, vấn đề sản xuất nông nghiệp và văn hóa nông thôn trong thời đại mới. Đây là những vấn đề đang được cả xã hội quan tâm và qua những sáng tác của Nguyễn Hữu Nhân đều được thể hiện một cách rõ nét.

2. Lịch sử vấn đề

Nhà văn Nguyễn Hữu Nhân được nhiều nhà nghiên cứu phê bình đánh giá là “*nhà văn của làng quê*”, bởi ngay từ khi mới cầm bút, chập chững bước vào nghề viết văn và cho đến tận bây giờ (*có lẽ sau này vẫn thế*), khi đã trở thành lão làng trong Hội nhà văn Việt Nam, có trong tay hơn chục đầu sách có giá trị, ông luôn chỉ chú trọng đặc biệt vào một đề tài với một niềm đam mê không thể khác là chỉ viết về đề tài nông thôn, về cuộc sống hàng ngày của người nông dân ngay trên chính mảnh đất của họ. Tác giả Lê Phan Nghị trong bài báo “*Nhà văn của đồng quê*” đăng trên tuần báo Văn nghệ đã khẳng định: “*Trong suốt cả chặng đường văn chương của mình – Nguyễn Hữu Nhân đã lặn lội, ki cốp để phần lớn các tác phẩm của ông đều sống động những hình ảnh về người nông dân, hình ảnh về hoạt động nông nghiệp, nông thôn*” [19, tr.7].

Là nhà văn luôn chỉ chú trọng đặc biệt vào đề tài nông thôn, về cuộc sống hàng ngày của người nông dân, tiểu thuyết tiêu biểu đầu tay “*Dốc nắng*” ra đời đã minh chứng cho những ấp ủ ấy của Nguyễn Hữu Nhân. Tác giả Lê Quang Trang đã nhận định: “*Trong Dốc nắng, người đọc có thể nhận ra sự hiểu biết về nông thôn của tác giả khá giàu có và tỉ mỉ. Quan niệm về một nông thôn mới trong hướng đi sắp tới cũng như các chuyện hằng ngày giữa những người nông dân đã hiện lên qua nhiều trang viết khá lý thú của Nguyễn Hữu Nhân*” [27, tr.5].

Theo tác giả Trần Thế Tuấn “*Sau tiểu thuyết Dốc nắng, Làng Cói Hạ - cuốn tiểu thuyết vừa ra đời đánh dấu bước phát triển mới của một nhà văn vốn sở trường về đề tài nông thôn*” [23, tr.7]. Bám sát những đổi thay của xã hội, cuộc sống nông thôn Việt Nam sau đổi mới có nhiều chuyển biến, tích cực có, tiêu cực có. Nguyễn Hữu Nhân đã nhìn thấy được tất cả những mặt đó và ông đã thể hiện một cách khá rõ nét trong tiểu thuyết Làng Cói Hạ. Chuyện xảy ra ở một làng quê vùng trung du Bắc bộ. Đó là hậu quả của sự nôn nóng ngộ nhận về sở hữu tập thể hình thức, dẫn đến tình trạng người lao động vất vả một nắng hai sương, nhưng có làm mà không có ăn. Tác phẩm ra đời cho thấy sự trưởng thành của nhà văn khi viết về đề tài nông thôn sau đổi mới “*chúng ta có quyền hy vọng đón đợi những tác phẩm khác tương xứng ở độ chín của tác giả*” [23, tr.7].

Sinh ra và được sống giữa một vùng trầm tích văn hóa cổ xưa và đậm đặc vào loại bậc nhất trong cả nước, điều đó đã giúp cho nhà văn Nguyễn Hữu Nhân có điều kiện khảo cứu những nét văn hóa của làng quê mình và khéo léo đưa những đặc trưng văn hóa truyền thống ấy vào trong những tác phẩm văn học. Trong bài “*Chuyện nhà văn làm khảo cứu và nhà khảo cứu làm văn học*”, PGS – TS Phan Trọng Thường đã chỉ ra được sự kết hợp hài hòa hai yếu tố giữa nhà khảo cứu văn hóa và nhà sáng tác văn học trong một nhà văn Nguyễn Hữu Nhân “*Với những thành tựu đã có, Nguyễn Hữu Nhân đang nỗ lực để đạt được hai trong một (nhà khảo cứu trong nhà văn hay nhà văn hóa trong nhà văn)*” [26, tr.9].

Ra đời ngay sau tiểu thuyết “*Làng Cói Hạ*”, tiểu thuyết “*Chóm nắng*” đúng thật như nhận định trên đây về Nguyễn Hữu Nhân “*nhà văn làm khảo cứu và nhà khảo cứu làm văn học*”. Đánh giá về tiểu thuyết này tác giả Đặng Văn trong bài viết “*Vài nét về văn hóa làng qua tiểu thuyết Chóm nắng*” viết “*Vấn đề trọng tâm của cuốn tiểu thuyết “Chóm nắng” đặt ra là VĂN HÓA LÀNG*”, “*Cái được của tác phẩm là tác giả thông qua việc tập dượt chuẩn bị cho lễ hội “trò Tấu” một thứ lễ hội cổ truyền đã gần như bị mai một – và chỉ khuôn lại trong phạm vi một làng đã làm cho người đọc hiểu thế nào là văn hóa đích thực, cái gì là tinh hoa cần phát huy, cái gì là nhảm nhí, lỗi thời nên bài trừ, củng cố niềm tin cho nhân dân, khơi dậy từ tâm hồn họ những giá trị tinh thần, làm giàu lòng nhân ái, xóa bỏ hận thù, Số hóa bởi Trung tâm Học liệu – Đại học Thái Nguyên*”

sống với nhau có tình, có nghĩa và có trách nhiệm” [29, tr.6]. Thông qua bức tranh khái quát về chính nơi tác giả đã sinh sống – Làng Đình Xá, người đọc nhận ra được *“làng Đình Xá là bức tranh khái quát của làng quê Việt Nam với đầy đủ những biểu hiện sinh động của nền văn hóa bản địa”*. Với phương pháp điển hình hóa thông qua hàng loạt số phận các nhân vật, tiểu thuyết *“Chóm nắng”* cho thấy sự hiểu biết của tác giả về *“những tầng văn hóa, những dấu ấn lịch sử và cả nhân tình thế thái trong mối quan hệ đa chiều mang tính đặc thù của làng quê Việt Nam xưa và nay”* [29, tr.6].

Đúng như PGS – TS Phan Trọng Thường đã viết *“ Nhà văn không chọn được nơi sinh nhưng lại có thể chọn cho mình nơi sống và gắn bó. Mỗi nhà văn thường có một vùng đất, một miền quê, một địa bàn của mình”* [26, tr.9]. Tại *“miền quê”* của mình mỗi nhà văn tìm ra được rất nhiều điều để viết. Nhà văn Nguyễn Hữu Nhân cũng vậy. Trong một bài viết trên báo Văn Nghệ, nhà lí luận phê bình Văn Giá đã chỉ ra đặc điểm nổi bật qua những sáng tác của Nguyễn Hữu Nhân *“ Nguyễn Hữu Nhân không đi vào những vấn đề tổ khổ, hoặc phê phán chống tiêu cực, hoặc làm ăn chuyển đổi kinh tế...mà bằng một cách thật tự nhiên, nhất quán, ông chuyên chú đi vào các vỉa tầng văn hóa của làng quê thời hiện đại ”* [4, tr.9]. Sinh ra, trưởng thành và phần lớn những năm tháng cuộc đời sống gắn bó với làng quê nên Nguyễn Hữu Nhân hiểu về người nông dân, về cuộc sống nông thôn đến *“chân tơ kẽ tóc”*: *“ Nhà văn của đồng ruộng này rất giỏi khi chỉ ra tâm tính, thói tật của người nhà quê. Đó là tính gia trưởng hách dịch, thói lấm mồm hay chửi, thói quen sống tùy tiện, bệ rạc, tính hiếu thắng, căn bệnh sĩ diện rơm, tính keo bản hà tiện...Thôi thì bao nhiêu tật xấu của con người, ở nhà quê đều có cả. Nhà văn cũng trình bày những âu lo về tình trạng suy thoái nghiêm trọng của tâm tính con người, rộng ra là của văn hóa làng quê.”* [4, tr.9].

Cái gốc cuộc sống con người Việt Nam ta chính là nông thôn, là những người nông dân. Bao nhiêu nét đẹp văn hóa truyền thống cũng bắt đầu từ cái gốc rễ này. Ăn đời ở kiếp nơi vùng nông thôn trung du miền núi Bắc Bộ, Nguyễn Hữu Nhân qua những trang viết của mình đã viết rất thật về con người nông thôn. Qua việc đọc hai truyện ngắn : *“Làng quê yên ả và Người quê”* của Nguyễn Hữu Nhân”, tác

giả Nguyễn Văn Chi đã nhận định: “ *Tác giả đã ca ngợi những người nông dân ở một vùng quê thuần hậu có nhiều đức tính tốt: mộc mạc, chất phác mà đậm đà tình nghĩa thủy chung.*” [1, tr.9]. Tuy nhiên, mối quan hệ trong cuộc sống của con người không chỉ tồn tại đơn lẻ, mà cuộc sống bộn bề hàng ngày lại luôn luôn cuộn chảy. Ý thức sâu sắc được điều đó, nhà văn Nguyễn Hữu Nhân qua hai truyện ngắn này đã cho thấy được cái nhìn nhiều chiều trong khi thể hiện bản tính của người nông dân. Trong truyện ngắn “*Người quê*”, dưới con mắt bà Tú thì ông Vũ là một nông dân cục mịch, quê kệch, bản thủ và không lịch sự chút nào. Ngược lại, ông Thanh (chồng bà Tú) rất quý ông Vũ: “*Vũ tuy ít học, nhưng ngay thật, thẳng thắn, trọng tình hơn trọng của*”. Mối quan hệ nhiều chiều cũng như những tình cảm tốt đẹp đã trở thành truyền thống ngàn đời của dân tộc Việt qua truyện ngắn “*Làng quê yên ả*”: “*Cốt lõi là tình đoàn kết: tình làng nghĩa xóm, tình cảm họ hàng, tình cảm gia đình yêu thương đầm ấm, hòa thuận. Mỗi khi có công to việc lớn, lúc vui lúc buồn họ đều quây quần giúp đỡ, chia sẻ lẫn nhau như lá lành đùm lá rách. Đoàn kết là sức mạnh đã trở thành truyền thống cực kì quý báu của nhân dân ta, nên đã giúp họ vượt qua mọi khó khăn, thử thách để xây dựng gia đình hạnh phúc, làng quê đẹp giàu*” [1, tr.9].

Cũng như nhiều tác giả khác, tác giả Vũ Hà trong bài viết “*Nguyễn Hữu Nhân – Nhà văn của nhà quê*” cũng đã có những nhận định rất xác đáng về Nguyễn Hữu Nhân cũng như các tác phẩm của ông “ *một cây bút chuyên viết chuyện nông thôn và người nông dân*”, khi đọc những tác phẩm của Nguyễn Hữu Nhân, người đọc nhận ra “ *trước hết là không khí “rất quê” đang diễn ra hiện nay ở nông thôn vùng Trung du, xứ Bắc. Cái không khí ấy được tạo dựng bởi những con người chân quê, thô tháp, tìn mủn đang phải đương đầu với cái đói cái nghèo cùng những thói quen, tập tục lạc hậu từ xưa để lại, những cá tính “truyền thống” còn “di căn” đến tận hôm nay*” [5, tr.19].

Là nhà văn chuyên chú trọng vào đề tài nông thôn vùng trung du miền núi Bắc Bộ, nhà văn Nguyễn Hữu Nhân đã thành công trong chính đề tài yêu thích đó của mình. Có được những thành công đó bản thân nhà văn đã khẳng định “*Tôi cố thủ trong pháo đài làng xã!*”. Trong bài phỏng vấn của hai nhà báo Đinh Hằng – Số hóa bởi Trung tâm Học liệu – Đại học Thái Nguyên <http://www.lrc-tnu.edu.vn>

Nam Hải, nhà văn Nguyễn Hữu Nhân đã cho thấy quan niệm hết sức nhất quán của bản thân về văn hóa làng xã, về cuộc sống nông thôn giống như những gì mà ông đã thể hiện trong các sáng tác của mình. Ông quan niệm cần giữ gìn truyền thống văn hóa làng như giữ gìn sự sống còn vận mạng của dân tộc “*Văn hóa làng xã là một pháo đài suốt nhiều nghìn năm của đất Việt. Sở dĩ quá trình đồng hóa của phương Bắc thất bại vì vương phải pháo đài này, cha ông ta giữ được độc lập hay không cũng bởi sự bền vững hay suy vong của nền văn hóa*” [7, tr.8-9]. Nhà văn khẳng định những phong tục, lễ nghi, tín ngưỡng chính là cơ sở quan trọng để duy trì truyền thống văn hóa làng xã, văn hóa dân tộc “*Ở những làng cổ giàu truyền thống văn hiến, văn hóa, ta thấy rất rõ nhiều giá trị truyền thống được trưng cất lên bởi các phong tục lễ nghi, thuần phong mỹ tục...Nếu không có tín ngưỡng cộng đồng, tín ngưỡng gia tiên, không thờ người có công với làng xã...và nhiều tục lệ khác thì ta đâu có được truyền thống “uống nước nhớ nguồn, ăn quả nhớ kẻ trồng cây”*” [7, tr.8-9]. Mặc dù đất nước ta đang trên con đường công nghiệp hóa – hiện đại hóa , gia nhập WTO nhưng không phải thứ gì cũng có thể tùy tiện “*áp vào nền văn minh lúa nước*”, “*văn hóa làng chỉ có một, nếu bị phá hỏng thì mất vĩnh viễn*”. Vì vậy, theo nhà văn “*phải lấy văn hóa làng làm thế mạnh, làm bệ phóng cho Việt Nam trước thời cuộc mới! Đừng đi giày Tây mà lợi ruộng!*”. Những quan niệm trên đây của Nguyễn Hữu Nhân phải chăng cũng là lời khẳng định sẽ không thay đổi vùng đề tài sáng tác cho những chặng đường làm nghệ thuật sau này của nhà văn.

3. Phạm vi nghiên cứu

Đề tài nghiên cứu của luận văn là: “*Đề tài nông thôn trong sáng tác của Nguyễn Hữu Nhân*” và như trên đã trình bày, toàn bộ sự nghiệp sáng tác của nhà văn Nguyễn Hữu Nhân chỉ chung thủy với một đề tài duy nhất là đề tài nông thôn, do đó, đối tượng nghiên cứu của chúng tôi nằm trong phạm vi tất cả các sáng tác của nhà văn có liên quan đến đề tài này gồm các tác phẩm ở các thể loại dưới đây:

*** Tiểu thuyết:**

- Dốc nắng (1984)
- Làng Cói Hạ (1989)
- Không cô đơn (1993)

- Chớm nắng (2000)

- Rừng cười (2008)

*** Các tập truyện ngắn:**

- Chuyện làng Gành (1975)

- Truyện kể trong làng (1994)

- Phố làng (1999)

- Người quê (2005)

- Tết ở Bản Dèo (2006)

- Gió thổi qua rừng (2007)

- Vui như hội (2009)

- Nguyễn Hữu Nhân - Tác phẩm chọn lọc - Tuyển (2009)

*** Công trình nghiên cứu về văn hóa:**

- Nghiên cứu văn hóa làng Vĩnh Phúc.

- Nghiên cứu văn hóa làng Phú Thọ - Giải B Hội Văn nghệ Dân gian Việt Nam (phối hợp cùng Nguyễn Khắc Xương).

- Nghiên cứu mối liên hệ văn hóa Việt Mường - Giải C Hội Văn nghệ Dân gian Việt Nam (phối hợp với Nguyễn Khắc Xương).

- Nghiên cứu văn hóa người Dao ở Phú Thọ (phối hợp với Phạm Thị Nga).

4. Phương pháp nghiên cứu

Trong quá trình khảo sát, triển khai thực hiện luận văn chúng tôi sử dụng phối hợp đồng bộ những phương pháp sau:

4.1. Phương pháp thống kê - phân loại: Bằng phương pháp thống kê, phân loại, chúng tôi đã tiến hành thống kê, phân loại về một số phương diện như hình tượng nhân vật, hình ảnh, chi tiết, ngôn ngữ, giọng điệu... Tất cả các yếu tố đó biểu hiện cụ thể trong từng tác phẩm ở mỗi giai đoạn, thời kỳ sáng tác. Từ đó tìm ra được những đặc sắc riêng của Nguyễn Hữu Nhân khi viết về đề tài nông thôn. Việc thống kê, phân loại còn cung cấp những số liệu quan trọng, hỗ trợ cho việc rút ra những kết luận, đồng thời là cơ sở để so sánh, đối chiếu.

4.2. Phương pháp so sánh - đối chiếu: Trong quá trình tiến hành nghiên cứu những tác phẩm viết về đề tài nông thôn của Nguyễn Hữu Nhân chúng tôi có đối

Số hóa bởi Trung tâm Học liệu – Đại học Thái Nguyên <http://www.lrc-tnu.edu.vn>